

עת"א 49041/08/17 - נדאל חג'אזי נגד מדינת ישראל/הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש דרום וירושלים

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי
בירושלים

עת"א 49041-08-17

בפני: כב' השופט אלכסנדר רון
נדאל חג'אזי ע"י ב"כ עו"ד וסים דכור
תאריך: ג' חשוון תשע"ח, 23 אוקטובר 2017
בענין: העותר
נגד
מדינת ישראל/הממונה על עבודות שירות -
מפקדת גוש דרום וירושלים באמצעות
פרקליטות מחוז ירושלים [פלילי]
המשיבה

החלטה

1. החלטה בבקשה העותר לחישוב יתרת ימי עבודות השרות.

2. ברקע לבקשה זו, העובדות הבאות.

א. בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות.

ב. אין חולקין שהוחלט על הפקעת עבודות השרות, וכי על העותר להשלים את ריצוי העונש מאחורי סורג ובריח. במוקד המחלוקת שאלת אורך התקופה.

ג. ככל שהיה מבצע העותר את מלוא עבודות השרות, על פי דרך המניין המקובלת, חצי שנת מאסר, מתבטאים היו, בהפחתת סופי שבוע ושבתונים בתקופה קצרה יותר - 125 יום. אף לפי מסמך שב"ס, שעה שנדרש נאשם לחצי שנת מאסר בדרך של עבודות שרות, 184 ימי מאסר "ברוטו" בהפחתת סופי שבוע ושבתונים אמורה היתה להגיע ל - 125 ימי מאסר "נטו". אלא, שכאמור, הופקעו עבודות השירות.

ד. אין חולקין שבפועל ריצה העותר 44 ימי עבודות שרות שנפרסו למקוטעין על התקופה שבין

12/2016 ועד 5/17.

ה. נתון רלוונטי נוסף שעל משמעותיו נחלקים הצדדים - יש אסמכתא להיותו במחלה למשך 16 יום.

3. לטענת המשיבה נותרו לריצוי 121 יום ובהפחתה שמקובלת עליה של 10 ימים בשל מעצר שהוכר - 111 יום. ולטענת המבקש, התקופה שנותרה לריצוי 51 יום.

4. במוקד המחלוקת שתי שאלות - אופן מניין סופי השבוע מקום שביצע העותר עבודות שרות למקוטעין, והתקופה בה היה חולה. על כך אמר בית המשפט העליון את דברו ברע"ב 4024/12 **מדינת ישראל נ' נתנאל איטח** (16.6.2013). בשתי השאלות ניצבת הפסיקה לצד המשיבה.

ומן הכלל אל הפרט.

5. אשר לסופי השבוע, נקבע מנגנון לפיו יקובצו ימי עבודות השרות שרוצו בכל חודש קלנדרי ביחד, וזו נקראת - "שיטת הציפוף", היינו, שכל 5 ימים בתוך אותו חודש קלנדרי נתון יזכו בסוף שבוע אחד בן יומיים. בפרשתנו, לאחר בדיקת החשבון, נכון אני להכיר ב - 50 הימים שפרט ב"כ הנכבד של העותר בסעיפים 1-8 לבקשתו.

6. אשר לימי מחלה - על פי האמור בסעיף 51ז(ד) לחוק העונשין והאמור בסעיף 11 להלכת איטח, אין על הפרק ימי מחלה שניתן לשקול את ניכויים. זו טעותו הראשונה של ב"כ הנכבד של העותר.

7. החשבון המסכם אמור היה להוביל למסקנה שייתרת תקופת המאסר תחושב בדרך הבאה: חצי שנה, בהפחתת 50 הימים שהוכרו על "שיטת הציפוף" והכוללים גם סופי שבוע שניתן היה להכיר בהם, והפחתה נוספת של 10 ימי המעצר. ואולם, לטענת המשיבה מטעמים כשלעצמי לא ברורים לי לחלוטין, מגיע החשבון ל - 111 יום (כ - 10 ימים פחות מכפי החשבון אליו הגעתי אני). בנסיבות אלה וודאי שלא אדרוש מעבר לכפי טענת המשיבה. עיקר טעותו של ב"כ העותר, ככל שעלה בידי לעמוד עליה, היא שהבסיס להפחתות היה "תקופת הנטו", ונשתכח ממנו שמשעה שהופקעו עבודות השירות, ראוי לחשב

את היתרה על בסיס הברוטו. היינו, שאת ההפחתות יש לחשב כשנקודת המוצא היא חצי שנה.

8. סוף דבר, ירצה העותר 111 יום מאחורי סורג ובריח.

9. הנאשם יתייצב לריצוי יתרת עונשו בעוד 21 יום.

ניתנה היום, ג' חשוון תשע"ח, 23 אוקטובר 2017, בהעדר

הצדדים.